

PRIESTOR PRE ŽIVOT

žiadne zaujímavosti,
ktoré nepotrebujete
poznať – iba život

Cena 10 Sk. Pri pouličnej distribúcii je časopis zdarma, ale budeme radi, keď jeho vydávanie podporíte sumou 10 Sk. Tým umožníte nielen vydanie ďalšieho čísla, ale podporíte aj budovanie verejných kempov na Slovensku pre ľudí v núdzi.

6/2006, IV. ročník

www.priestorprezivot.sk

Mimoriadna správa

Ludstvo stojí v súčasnej dobe svojím spôsobom života proti všetkému duchovnému vo stvorení. Nerešpektujúc Zákony Života nachádzame sa iba niekoľko stupienkov nad celosvetovou spoločenskou krízou. Pri páde iba o jeden stupeň nižšie sa začnú prejavovať silné klimatické zmeny v podobe najrozličnejších prírodných katastrof!

Zem duchovne klesla na samotnú hranicu možnej existencie. Vládko držiace Zem na mieste, kde sa ešte smie odvíjať súčasný každodenný život ľudí, je napnuté na prasknutie... Jediná vec, ktorá drží ľudstvo nad zlomovým bodom zániku, je ochota určitého počtu ľudí pomáhať blížnym. Ak stratí túto schopnosť viac ako polovica z nich, existenčný stav Zeme bude z hľadiska Zákonov Stvorenia neutržateľný!

Život vedený v súlade s desiatimi prikázaniami umožňuje človeku prežiť čistý, spravodlivý čas na zemi, aký žili dávne národy v časoch Mojžiša. Bez toho, aby si to uvedomilo, nachádza sa dnešné ľudstvo ako celok hlboko pod úrovňou čistoty a harmonickej spolupráce. Omnoho hlbšie, než kde sa malo v dobe blížiaceho súdu nachádzať...

Keď Mojžiš požadoval od židovského národa dodržovanie Desatora, nejednalo sa v skutočnosti o nič mimoriadneho, lebo pri dostatočnej námahe je v dennom jednaní a myslení človeka súlad s Desatorom niečím úplne samozrejým a jednoduchým. Už Ježiš, ktorý prišiel na zem 1500 rokov po Mojžišovi, hovoril o tom, že aj spravodlivý človek za deň niekoľkokrát zhrší. (Na grafe je vidieť miesto, na ktorom sa približne nachádzalo vtedajšie ľudstvo.) Od tej doby však celkový stav ľudstva klesal stále viac (viď spodná časť grafu) a dnes sa nachádza na úrovni, ktorá je tesne nad hranicou možnej existencie.

Stojíme teda na úplnom bode obratu, kde je možné jedine vyšvihnúť sa smerom hore s vypätím všetkých síl ducha, alebo... viesť naďalej pár krátkych rokov taký život ako doposiaľ, avšak s perspektívou, že sa nakoniec energeticky a ekologicky zdevastovaná a vyčerpaná zem vzoprie a zmetie ľudské pokolenie zo svojho povrchu.

Táto situácia je taká vážna, ako nič iné v celých dejinách ľudstva. Malo by sa o tom hovoriť v televízii, písať v novinách – svet sa však tvári, ako by sa ho to netýkalo!

Miliardy ľudí síce hovoria o Bohu, o Jeho Vôli, o Láске a Spravodlivosti, ale takmer nikto sa nesnaží spoznať skutočnú Božiu vôľu a podľa nej aj žiť!

AO - Český institut

Existujú desiatky matematických vysvetlení a špekulatívnych teórií, ktoré sa pokúšajú vysvetliť, čo číslo 666 znamená. Všetky majú niečo spoločné – sú to vysvetlenia, pri ktorých stojí človek pasívne ako pozorovateľ mimo samotný dej, a nemusí vlastne nič robiť. Mnohí našli ešte pohodlnejšie riešenie – považujú toto číslo za diabolské a poverčivo sa mu vyhýbajú. V Jánovom proroctve sa však píše, že je to číslo človeka. Preto ak chceme porozumieť tomuto proroctvu, musíme prijať fakt, že číslo 666 sa týka priamo človeka, ako aj to, že keď sa už o tom píše v Biblii, bude to niečo veľmi dôležité. Keďže Jánovo proroctvo hovorí o Božom súde, číslo 666 by určite malo mať niečo spoločné s hodnotením človeka a jeho duchovnými kvalitami, ktoré budú mať pri Božom súde najväčšiu váhu. K pochopeniu Jánovho proroctva určite prispeje aj takmer úplne prehliadaný fakt, že podobenstvo nehoovorí o čísle 666, ale o číslach 600, 60, 6! Teraz sa dá číslo človeka konečne aj spočítať, ako sa to píše v proroctve, a celá vec začína dávať zmysel.

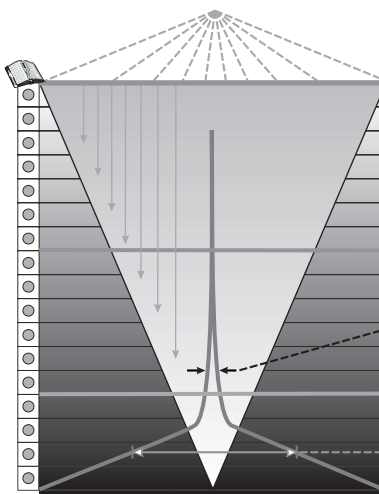
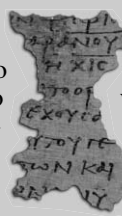
Kto má rozum, nech spočíta číslo šelmy, lebo je to číslo človeka. Jeho číslo je šesťsto šesťdesiat šesť.

Vezmi číslo 666, ktoré v dobrých aj zlých pomeroch označuje buď dokonalého človeka alebo človeka diabolského! Rozdeľ lásku v človeku práve na

666 dielov a z toho daj Bohu 600, blížnemu 60 a sebe ponechaj 6! Ak však dávaš Bohu 6, blížnemu 60 a sebe 600 dielov, isto si človekom diabolským!

Láska je merítkom skutočnej kvality človeka. Ak chceme chápať delenie lásky v človeku, je potrebné mať najskôr jasno v tom, čo je to sebaláska, láska k blížnemu a čo láska k Bohu. Ak k niečomu cítíme lásku, venujeme tomu aj svoj čas, prostriedky, zaoberáme sa tým vo svojich myšlienkach, slovách a skutkoch. Podľa toho ľahko zistíme, ako svoju lásku rozdeľujeme. Keď konáme to, z čoho máme osov v prvom rade my sami, je to sebaláska. Láska k blížnemu je to, z čoho

má osov a radosť niekto iný. Láska k Bohu nie je samozrejme vyjadrená množstvom času stráveným v kostole, tak by sme počet 600 sotva naplnili, ale množstvom času, ktorý venujeme rozvoju svojej duše, a práci na odstránení nemilých povahových vlastností. Iba prečistením a prejasnením sa môže náš duch viac priblížiť k Bohu a až vtedy, keď dokážeme svoju lásku skutkami, je namieste hovoriť o láske k Bohu. Tí, ktorí pred každým činom zvažujú, či to, čo idú robiť, je v súlade s Božími zákonmi, tí určite nemajú problém naplniť počet 600 dielov svojmu Bohu, najmä ak to, čo konajú, robia s láskou. 600 je ideál, cieľ, ktorý človek postupne dosiahne; nie bezpodmienečná podmienka. Dôležité ale je, či sa človek snaží tých 600 naplniť v láske k Stvoriteľovi alebo v sebaláske.

Duchovný stav ľudstva

Graf k článku *Mimoriadna správa*

- ◀ Ideálny stav mieru a harmónie ľudstva (Miera pomoci Svetla je úmerná duchovnému stavu ľudstva. Čím je menší záujem človeka o život a jeho zákony, tým viac oslabuje svoju schopnosť prijať pomoc zhora.)
- ◀ počiatkový bod pre obrat k plnohodnotnému životu na zemi
- malá skupina ľudí snažiaca sa dodržiavať zákony života
- ◀ priemerný duchovný stav ľudstva v období prvých kresťanov začiatkom nášho letopočtu
- polovica ľudstva nedodržiava ani dva zákony
- ◀ duchovný stav dnešného ľudstva (krivka)

Dobrý deň, chcela by som sa Vám poďakovať za skvelé noviny. Musím sa priznať, že som prvú kupovala s nevôľou. Sedela som na lavičke na námestí a prišla ku mne pani, ktorá mi ich ponúkla. Pozerala som na ňu trocha neveriacky, ale ona sa nedala odradiť a s milým úsmevom mi ponúkla Vaše noviny za 10 Sk na podporu bezdomovcov. Tak som ich teda kúpila. Keď som ich ale doma prečítala, zostala som ako obarená. Myslím, že som si aj poplakala. Na jednej strane mnoho lomcoval žiaľ, ako môže človek dopadnúť, a na strane druhej som bola v šoku, koľko duchovnej potravy som našla v takom nenápadnom časopise. Odvtedy doslova vyhľadávam Vašich predajcov. Dnes som si kúpila dokonca tri výtlačky a v duchu som premýšľala, komu zo susedov ich vhodím do schránky. Potom mi ale napadlo, že kto som, aby som súdila, kto potrebuje takúto pomoc a kto nie. A tak som ich vložila do schránky pre letáky a osud už zariadi, aby sa dostali práve k tomu, kto ich najviac potrebuje a komu aj niečo dajú. Ďakujem. S pozdravom

Maja z Prievdz

Ďakujeme všetkým, ktorí Priestor pre život čítajú a ktorým nie je život ľudského ducha ľahostajný. redakcia

VEREJNÝ KEMP V MARTINE

Práce v kempe pokračujú. Podarilo sa nám postaviť ďalšiu zateplenú chatku a na strechách sme vymenili krytiny, takže dovnútra už nebude zatekať. Vo všetkých chatkách sme vymenili staré okná, steny zateplili zvnútra polystyrénom a omietli, takže chatky sú teraz dobre pripravené na zimnú sezónu a mráz...

Obyvatelia Verejného kempu

V našom kempe sa vymenili počas jeho existencie desiatky ľudí. Boli to rôzni ľudia s rôznymi príbehmi. Mnohé príbehy by boli určite inšpiráciou pre spisovateľov, lebo vynikajú pestrosťou bez stopy jednotvárnej všednosti. Možno smerujú proti prúdu bežného života, no často stoja za vypočutie. Petrov príbeh je ďalším príbehom bezdomovca z Verejného kempu v Martine.

Peter sa v štrnástich rokoch dostal do ústavu pre mladistvých, lebo rodičia alkoholici zanedbávali jeho i sestrinu výchovu. Život v takýchto ústavoch má často rovnaké scenáre; mnohí sklznu na šikmú plochu. Peter už ako mladistvý začal s útekmi z ústavu a neskôr s vykrádačkami. S partiou kradli autá na objednávku pre priekupníkov, ale predávali ich aj sami. Každú krádež či zárobok patrične oslávili, čo sa im onedlho stalo osudným. Peter sa dostal do basy, keď nemal ešte ani osemnásť. Odsedel si 20 mesiacov. Vo väzení sa však „vyučil“ za ešte lepšieho zlodēja. Keď sa vrátil z výkonu trestu, onedlho znova začal s pochybnými záležitosťami, i keď do mnohých problémov sa už nezaplietol len vlastnou vinou. Začal pracovať a vyzeralo to s ním nádejne, no akýsi vzťah s jednou ženou ho opäť zlákala na zlú cestu. Urobili spolu podvod za milión. On dostal tri roky a ona sa kdesi vytratila...

Dnes sa Peter živí rôznymi remeslami a je veľmi šikovný. Ponúka aj náš časopis po slovenských mestách. Má rodinu – priateľku a malé dieťa, a aj chuť a vôľu sa o nich postarať.

Peter je mladý, no uvedomil si jeden zo základných životných zákonov – že za všetko treba platiť. A to často nechápu ani mnohí starí ľudia. On po pár rokoch kriminálu už porozumel, že človek musí zaplatiť všetko do posledného haliera – v každej sfére života. Kloúbk dolu pred týmto poznaním. Najmä, ak sa snaží podľa neho aj žiť. Držme mu palce, nech mu toto poznanie vydrží už navždy; verte, že sa nám to vráti.

D. Diškanec

Stihneme to?

Pre väčšinu pozornejších ľudí už nie je žiadnym tajomstvom, že sa blížime k určitému civilizačnému zlomu, a že doterajší spôsob života človeka i celej ľudskej spoločnosti speje k zásadným zmenám.

Otázku však zostáva, kedy a ako tento zlom nastane. Na túto problematiku nám nepriamo odpovedá i veľké množstvo súčasných odborných článkov o prírode a vesmíre, ktoré ukazujú, že doba zásadných zmien pre ľudstvo je naozaj blízko.

Je však zvláštne, že mnohí ešte stále očakávajú zmenu v podobe všetko ničiacej biblickej skazy, ktorá sa má v závere všetkých vecí naplno rozvinúť nad ľudstvom. Čaká sa oná povestná Apokalypsa, ktorá učí ostré zakončenie jednej éry ľudstva, a za dramatických okolností otvorí éru novú. Takýto je teda všeobecný pohľad na príchod zmien. Domnievam sa však, že je to pohľad skreslený a lacný. Mnoho čitateľov biblie už muselo prísť na to, že tak ako veľká časť dejov a udalostí (stvorenie sveta, stvorenie človeka, vyhnanie z Raja atď.) je popisovaná prenese ako obraz z úrovni nad hmotou, tak aj Zjavenie Jánoša a Izaiášove proctvo sú podobného druhu a popisujú deje, ktoré prebiehajú v jemnejšom stupni nad naším svetom.

Vďaka tomuto poznaniu môžeme chápať i to, že spomínanú Apokalypsu prežívame z veľkej časti už dnes, a to práve v psychicko-myšlienkovj a citovej rovine, v stave nášho vnútra bez toho, aby sme to pri svojom dennom vedomí poznávali. Vlastne už dlhšiu dobu prežívame onen ohlásený Boží súd nad ľudstvom a zdá sa, že si to vôbec neuvedomujeme. Alebo si to nepripúšťame. Inak by sme predsa museli v mnohých situáciách myslieť a jednať s ľuďmi úplne inak – čistejšie a poctivejšie.

Stojíme teda vo veľkom súkoleší Božieho súdu. V jemnom svete nad hmotou Apokalypsa prebieha v plnej sile, tak ako bola popísaná pred tisícročiami. Len občas z nej prenikne niečo do „našej“ viditeľnej hmotnosti (vojny, vraždy, podvody, ale tiež i činy dobra a pomoci). Už dlho sme teda všetci pred príchodom zasľubenej doby nového ľudstva súdení.

A ako to bude s hmotnosťou, v ktorej sa práve nachádzame? Som presvedčený, že vrchol súdu v hmotnom svete nadíde úplne nečakane, prozaicky, a to tak, že nakoniec naše dnes ešte celkom skryté vnútorné myslenie a chcenie prenikne navonok a stane sa zjavným. Ako sa to prejaví? Len uvažujme: v oblastiach bezpečnostných, ekologických a energetických balansuje dnešná civilizácia už dlho na vratkých hlinených nohách. Stačí len, aby kvapka okolností toho či onoho pretiekla cez

okraj a ľudstvo môže byť zaskočené prevrätivým vývojom udalostí vedúcim k boju o prežitie.

Tak sa nebudú musieť hmotne prejavíť toľko očakávané a mnohými vykladané apokalyptické fantázie a hrôzy (tieto výklady skôr nesú znaky ľubovôle a nie Božskej Spravodlivosti), ktoré sú v inej forme už plne činné v jemnejšom svete myšlienok a citov (filmy, knihy). Ľudstvo si apokalypsu v tejto hrubej hmotke nakoniec vystačí úplne samo. Hrubohmotný vrchol súdu tak nadíde celkom prasto a nenápadne; podobne ako keď sa pomaly ohrieva voda v hrnci. Žiadne zmeny sa nestanú zo dňa na deň, ako je to väčšinou s mrazením v chrbte očakávané.

Obávam sa však, že práve to je na Božom súde to najstrašnejšie. Áno, ten najväčší súd rozhodujúci o našom duchovnom bytí a nebytí už prebieha! Denne nás obklopuje, a stále silnejúc nás súdi za všetko naše chcenie a jednanie. Výsledok sa potom zhrnie do jednej krátkej časti v dĺžke niekoľkých rokov, kedy vzplanie niektorá z rozbušiek (nedostatok ropy, energie, potravín, vody), a tak sa v krátkej dobe núdza a nedostatku ukáže, kto z nás aký naozaj je. To všetko bude potom ešte umocnené prírodnými a vesmírnymi udalosťami, ktoré sú takisto rok čo rok stále zjavnejšie (globálne otepľovanie, zmeny v slnečnej sústave).

Takýto bude Boží súd nad ľuďmi na Zemi. Je isté, že príde! Nie je dôvod dávnym zaslúbeniam neveriť; najmä keď vo svetoch, ktoré nevidíme, ale môžeme čiastočne vnímať, sú tieto udalosti už v pohybe (depresie, strach, stres, ale tiež i radosť a vnútorné nádej), a stále sa zosilňujú. Aby sme si tento fakt všimli, stačí sa len na okamih zastaviť v tom všetko prehlušujúcom zhone a pozerať sa.

Ak v týchto súvislostiach nepozerať iba na ľudstvo ako celok, ale v prvom rade na seba, vyvstane celkom nová a pritom najzávažnejšia otázka zo všetkých otázok: sme už takí, aby sme našim každodenným spôsobom života dokázali obstáť v spravodlivom a najvyššom neúplatnom Súde, ktorý neúprosne oddeľuje čisté od nečistého, poctivé od nepoctivého, mravné od nemravného? Obstojíme so svojím súčasným chcením a myslením tak, aby sme v blízkej budúcnosti neprepadli v skúške pravého ľudstva, v skúške z prejavovania láskyplnej pomoci blížnemu?

Otázka teda neznie tak, ako je doposiaľ všeobecne predkladaná – kedy a ako to príde, ale: stihneme to? Dokážeme sa zmeniť teraz, ešte v túto hodinu?

Juraj Slovák

NOVÉ ZÁKONY PRE ŽIVOT NA ZEMI

Tieto zákony rozširujú 10 Božích prikázaní a spolu s nimi slúžia ako bezpečný sprievodca v živote človeka, umožňujú mu tak jeho plné duchovné rozvinutie.

1. Cti Stvoriteľa, svojho Boha a Pána

Človek jestvuje len vďaka svojmu Stvoriteľovi, pôvodcovi všetkého živého. Každému ľudskému duchovi Boh poskytol iskru zo svojho večného stvorenia a s ňou aj možnosť večného života. Jediný spôsob, ako môže človek vyjadriť vďaka svojmu Stvoriteľovi za tento nesmierne veľký dar je, že bude Stvoriteľa svojim životom a skutkami ctiť! Kto tak nerobí, prehliada svoju duchovnú podstatu a ponúknuť darom opovrhuje. Čas sa však naplnil a taký človek bude v prichádzajúcej dobe považovaný za odporcu samotného života!

Poklady zeme a celá príroda tu nie sú na to, aby sa stali predmetom vlastníctva človeka, bez ohľadu na plynutie, ktoré je zárodok všetkého chorobného, ale aby sa ľudský duch naučil byť jej zodpovedným správcom. Zem bola človeku iba prepožičaná, aby sa mohol duchovne vyvinúť a bol schopný vstúpiť do duchovných úrovní a priblížiť sa tej ušľachtilej nádhere. Kto nechce na tejto ceste zablúdiť ako otrok nízkych hmotných túžob, musí sa naučiť vyciľovať Božiu vôľu. U každého, kto si bude ctiť svojho Boha, sa vnútorné vyciľovanie prirodzene vyvinie ako dôsledok jeho čistého citu.

2. Udržuj čistotu svojich myšlienok

Myšlienka je predchodcom činu. Doteraz vládol medzi ľuďmi názor, že myšlienky sú nepostihnuteľné. Dialo sa tak iba z nevedomosti. Ďalší vývoj človeka však bude sprevádzaný väčším tok svetla, preto aj účinky nečistých, žiadostivých a rozkladných myšlienok zosilnejú. Čisté, tvorivé myšlienky budú posilňované, ale temné sa obrátia okamžite proti ich pôvodcovi. O čistote myšlienok rozhoduje naše vnútro, cit, ktorý sa prejavuje dobrostnosťou a láskou – teda kvalitou myšlienok je podriadená chceniu človeka a je plne v jeho moci. Kto trvalo načúva svojmu citu, nemusí sa nikdy obávať o čistotu svojich myšlienok!

3. Pomáhaj blížnemu

Schopnosť myslieť na iných, pomáhať im, byť vždy ochotný podporovať všetko čisté a ušľachtilé, to je vlastnosť, ktorá sa skrýva v každom človeku. Ježiš hovoril: „Miluj blížneho ako seba samého.“ Táto veľká Pravda požaduje od človeka, aby sa svojím srdcom snažil chápať druhých ľudí. Kto však takto naozaj koná?

Toto prikázanie sa musí stať každodenným zvykom každého, kto chce byť ešte nazývaný človekom! Tomu, kto sa chce starať naďalej iba o „svoje“ hrozí, že bude ako neupotrebitelný vydedený na večné veky!

4. Pestuj krásu – pracuj na sebe, zušľachťuj seba i svoje okolie

S novou dobou prichádza požiadavka, aby človek našiel v kráse spojenie so Svetlom a s vyššími úrovňami stvorenia. Celý svet sa musí zmeniť na miesto, kde budú ľudia prežívať a vnímať krásu.

Pravá krása je vždy prirodzená a čistá a vo svojej jednoduchej veľkosti večná a oblažujúca. Keď vychádza z rúk človeka pravá krása, stáva sa skutočným umením, ktoré si

zachováva stále schopnosť okúzľovať a osviežovať. V karikatúre krásy, ktorú ľudia začali nazývať moderným umením, umelec zakrýva svoju neschopnosť prijímať inšpiráciu z výšin zložitosti, divokou pestrosťou, nezdravou fantáziou, ktorej často nerozumie ani sám autor. Človek sa preto musí znovu učiť krásu od prírody, ktorá aj napriek snahe človeka ju pokoriť, zostala vo svojich základoch čistá, a tak aj krásna.

5. Zachovávajú rovnováhu v dávaní a bráni

Rovnováha je vtlačaná Božími Zákonmi do všetkého na zemi, aby jej zachovávaním bola udržaná trvalá harmónia. Všetko sa samočinne podriaďuje tomuto veľkému zákonu a zapadá jedno do druhého, ako je to možné vidieť v prírode, v ktorej má všetko svoj účel a zmysel. Človek však do tohto poriadku začal svojvoľne vnášať disharmóniu a porušovať rovnováhu v dávaní a bráni. Vo svojej honbe za majetkom a najmä túžbe po vlastnom usporiadaní sveta vyvolal poruchy, ktoré vyúsťujú do obrovských prírodných katastrof.

Pôvodná rovnováha a harmónia však bude znovu nastolená a tí, čo sa budú môcť zúčastniť na budovaní nového života na zemi, si budú musieť nutnosť zákona rovnováhy medzi dávaním a bráním nezmazateľne vryť do svojho vedomia. Vypočítavosť, ktorá sa nezdravo prejavuje v dnešnom spôsobe obchodovania, bude novým usporiadaním spoločnosti navždy vylúčená a každý porušovateľ z nej bude vykázany ako neužitočný príživník! Nikto si viac nebude môcť robiť nároky na niečo, o čo sa sám nezaslúžil, alebo doživotné nároky na to, čo nadobudol, ak s tým nenarába Bohom chceným spôsobom.

6. Ochráňaj ženu a jej čistotu!

Prikázanie, ktoré na prvý pohľad hovorí k mužovi, sa týka predovšetkým samotnej ženy. Aby mohli muži chrániť pravú čistotu ženstva, musí najskôr táto čistota v žene znova preniknúť zvnútra navonok. Taká žena sa bude za každých okolností prejavovať jemnosťou svojho správania, ktorému nebude chýbať vznešená veľkosť a dôstojnosť.

Kde je však dnes na zemi taká žena? Pôda domova, ktorú má ona spravovať, zostáva stále zanedbanjšia a rodinné vzťahy sa premieňajú na trosky, pretože žena chce vyniknúť vo svojej aktívnej nezávislosti! Vniesť do domova povznášajúcu krásu, harmóniu a tiché zázemie pre všetko, čo potrebuje posilu a podporu – to je úloha pravej ženy. Tichosťou svojho pôsobenia tak ovplyvňuje vývoj krajiny alebo hospodárstva lepšie, ako aktivitou v politike alebo vo vedúcich postaveniach.

Každá žena vyžaruje pôvab, ktorý nie je podmienený telesnou krásou, ak sa snaží byť podporovateľkou prostého, čistého života! Ak chce pôsobiť svojou krásou a jemnosťou na muža, musí najskôr upustiť od vyzývavého oblečenia, aby ochránila svoju vnútornú čistotu pred nezdravo vydráždenými pohľadmi mužov.

7. Zachovávajú mier a spravodlivosť!

Kto bude rušiť mier na zemi, bude nútený priamo sa zodpovedať za svoje skutky! A to bude platiť nielen medzi štátmi a národmi, ale aj medzi jednotlivcami. To je to nové, s čím sa ľudia budú odteraz učiť žiť. Nebude viac možné, aby za cenu utrpenia iných získal

niekto moc a vládu nad inými. Poriadok a spravodlivosť bude súčasťou každodenného života ľudí!

Doteraz všetko svetlejšie a čistejšie stálo na zemi často bez ochrany, vydané napospas útokom temného myslenia a konania nízkych a nečistých ľudí. Teraz však nastáva z Vôle Boha rozhodný obrat! Všetko temné má byť vykorenené a všetko svetlé, naopak, posilnené ochranou, aká na zemi nikdy predtým nebola.

Aj keď sa tento zákon bude zdať spočiatku prísny a tvrdý, každý vo svojom jadre dobrý človek spozná, akú nesmiernu pomoc ľuďom prináša. Poznanie vlastnej zodpovednosti! Ľudia tak obdržia od Stvoriteľa nesmiernu pomoc, ktorej účinok prinúti zbaviť sa stále opakovaných chýb. Mali sme predsa na to celé tisícročia, aby sme si osvojili taký spôsob života, ktorým by sme nenarušovali pokoj svojich blížnych! Preto všetko, čo už prekročilo stanovenú hranicu a vo svojej nepoučiteľnosti sa prikláňa k zlému, bude ako rozkladné a škodiace oddelené od mieruplného života, ktorý sa má podľa Vôle Stvoriteľa rozprestrieť na celej zemi.

Tok Svetla

Nie je najdôležitejšie, či je človek dobrý alebo zlý, ale či je, alebo nie je. Ak neveríte, spomeňte si na Pavla, ktorý najskôr prenasledoval a zabíjal kresťanov, a potom sa stal najsilnejším Ježišovým apoštolom; alebo na Ježišove slová „...neviesky a mýtnici vás predídu do nebeského kráľovstva.“ Zlý človek môže totiž ľahko spoznať pravdu a stať sa dobrým. Ak je však niekto vnútorne prázdny, hranie sa na dobrého mu k duchovnému uvedomeniu nepomôže. Aby človek bol, musí byť v duchu živý a jeho bytosťou musí tiecť svetlo. Nosiť masku dobra, ktoré sa mylne zamieňa za zmäkčilosť, nestačí.

Tok svetla býva v človeku často blokovaný rôznymi vlastnosťami – vypočítavosťou, pretvárkou, neúprimnosťou, komplexmi... Čím je takých blokov viac, tým väčšími je brzdený tok svetla, ktorý prúdi ku každému človeku rovnakým dielom. Preto je správne tvrdenie, že Boh miluje všetkých rovnako. Každý blok, ktorý stojí v ceste tomuto svetlu, je tvorený našimi vlastnými energiami stojacimi nepriateľsky proti svetlu – pýchou, strachom, závišťou... Čím menej je takýchto blokov v človeku, tým je vitálnejší a schopnejší vnímať duchom. Aby človekom naplno tieklo svetlo, nemusí vlastne robiť nič; stačí, ak prestane robiť to, čo blokuje tok svetla, ktorý k nemu prúdi. Keby človek uveril – čo je to isté, ako neodporovať svetlu (prestal mať strach, predsudky, obmedzené názory...), začal by krajšie vyžarovať a hneď by príťahoval iné životné situácie... Preto je pravda, že viera robí zázraky. Čím je človek vnútorne ľahší a svetlejší, tým väčšími môže vnímať duchom, a potom sa pred ním aj otvorí skutočná duchovná cesta životom, ktorú nenahradia žiadne prečítané a naučené informácie.

Koniec sveta

Boh nezničí túto krásnu planétu iba preto, lebo ľudia sa nevyvíjajú podľa jeho vôle. Veď či aj v Písme nie je písané o tisícročnej ríši mieru a pokoja? Nie je teda dôvod báť sa konca sveta. Isto ale prichádza Boží súd a s ním i možnosť, ktorá sa dá využiť alebo prepásť. Všeobecné predstavy o súde sú mylné. Po prvé, nejedná sa o posledný súd a určite nebude ani prebiehať podľa naivnej predstavy, že ľudia budú po jednom predstupovať pred Boží tribunál, kde bude hodnotený ich doterajší život. Zaváži iba prítomný stav človeka, nie nejaké domnelé zásluhy, ktoré si človek v minulosti vydobyl. Minulé skutky sa rátať iba tak, že zmenili človeka priamo v jeho jadre a on bude takýto súdu podrobený. Pokiaľ ale človek zaspal na vavrínoch a klesol, minulosť ho z jeho stavu nevytrhne.

Prichádzajúce Svetlo oživí a posilní všetko – dobré aj zlé, živé aj mŕtve. Tým mŕtvym nie sú mienení zosnulí, ale

Silná vôľa nestačí

Žena, ktorej životné podmienky neboli dvakrát uspokojivé. Matka veľmi neurotická, otec násilník so sexuálnou úchylkou obťažovania nielen svojej ženy, ale aj vlastných detí.

Dievča nemalo ani sedemnaásť rokov a otehotnelo s nejakým v podstate cudzím mužom. O dieťa však prišla. Vyvinula sa u nej epilepsia, nedostatočné uvedomovanie a zľahčovanie životných situácií, rovnako ako striedanie partnerov. Stále potrebovala cítiť nejaký nepokoj. Klamanie, podvádžanie, alkohol, drogy. Naozaj ťažký osud. Nemala však záujem vidieť svoj život v iných farbách. Žiadna ochota k zmene stavu.

Čo s takým človekom, ktorý vôbec neprijíma pomoc a dokonca sa od nej ešte aj odľahuje? Je to jeho osud? Máme byť tiež násilní a prinútiť takú osobu k riešeniu jej vlastných problémov?

Ťažká otázka. Chcete takej žene pomôcť? Chcete si ju naložiť na ramená a niesť, alebo do nej chcete kopať, aby sa prebrala? Chcete to skúsiť aj s tým rizikom, že vaše snaženie nebude mať správny účinok? Naozaj ťažké rozhodovanie.

Veľa ľudí si o sebe myslí, že sú pesimisti, a je to iste pravda. Ak má takýto človek pred sebou dve zlá, vyberie si obe. Treba si však uvedomiť, že skutočný optimizmus nespočíva v presvedčení, že všetko pôjde dobre, ale práve v názore, že nie všetko pôjde zle a aj to zlé sa dá nejakým spôsobom vyriešiť.

V každom spoločenskom systéme existujú akési modely

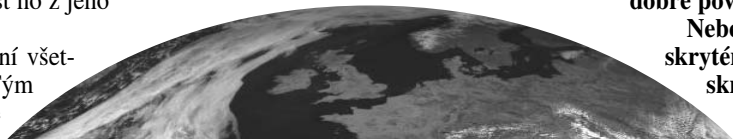
duchovne mŕtvi ľudia. Skryté vyjde na povrch a nič nezostane utajené. Svetlo bude všetko presvecovať a čo mu bude brániť v priechode, to spáli. Pre človeka to bude znamenať posledné rozhodnutie, hoci účinky prichádzajúceho svetla ho nútia k mnohým rozhodnutiam už teraz. Na odvrhnutie starého potrebuje človek vnútornú silu, preto nie je čas prácu na sebe odkladať. Samozrejme, čím je človek temnejší, ťažší, hutnejší a hriechnejší, tým viac práce ho čaká. Taký človek bude robiť svojimi vlastnosťami väčší odpor všetko prenikajúcemu svetlu, a tým viac sa na ňom aj účinky svetla prejavujú. Svetlo však bude iba pôsobiť a všetko oživovať a zlo sa vlastne spáli samo, lebo nevydrží ten tlak. Ak človek nebude ochotný zbaviť sa svojich temných vlastností, otvára sa nebezpečenstvu, že bude spálený spolu

s nimi. Toto svetlo spôsobí u hutnejších ľudí choroby (zviditeľní zlé vlastnosti, napríklad vnútorný hnus v podobe vredov a hnisu) a neplodnosť, ktorá uzavrie možnosť ďalšieho rodenia temných duchov na túto Zem. Tak vznikne tisícročná ríša, v ktorej sa bude môcť človek konečne vyvíjať podľa vôle Božej. Každý čistý a svetlý duch sa môže tešiť, lebo prichádzajúce Svetlo všetko čisté a svetlé posilní a pomôže mu.

Nie je čas otáľať, lebo nikto nie je taký čistý, aby si mohol byť istý, že súdom bezstarostne prejde. Tí, ktorí sa domnievajú byť lepšími, zvyčajne poznajú iba pohodlnú modlu, ktorú si sami pre seba vydávajú za Boha.

Podobné je kráľovstvo nebeské sieti, ktorá spustená do mora zachytila ryby každého druhu. Keď sa naplnila, vytiahli ju na breh, dobré povyberali do nádob a zlé vyhodili.

Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu skrytému na poli, ktorý keď našiel človek, skryl ho a od radosti ide a predá všetko, čo má, a kúpi to pole.

správneho chovania, i keď v spoločenských systémoch ako je kapitalizmus alebo súčasný dravý a bezbrehý demokratizmus sa ťažko rozoznáva, čo má byť správne; lebo dokonca i to, čo bolo chápané ako značne nemorálne a škodlivé, sa dnes veľmi úspešne propaguje ako prospešné. Človek si preto musí vypestovať potrebný nadhľad. Ľudia v súčasnosti vedome či podvedome zvyšujú svoje vzrušenie a uspokojenie každého druhu, a pritom ani nemusia zbadať, že svoju situáciu prestali mať pod kontrolou. Alkohol, drogy, závislosť od nakupovania, promiskuita...

A tak začína ľudský úpadok, z a t e m n e n ý žiadostivosťou, nemorálnosťou, závisťou, zhomom a tuposťou. Ľudia sa správajú ako zvieratá – podľa zákona džungle. Sú zhrzení tým, že sa zvieratá navzájom zabíjajú, ale oni sami pritom robia to isté, len v inej forme.

Jeden politik vyjadril celkom výstižne skutočnosť, ktorú zrejme spoznal vo vlastnom živote: ľudia sa budú chovať morálne až vtedy, keď budú mať zabezpečené všetky svoje ekonomické potreby. Najhoršie je, že väčšina ľudí sa takto naozaj správa, i keď ekonomické podmienky (často prevyšujúce skutočnú potrebu) im nikdy neposkytnú to, čo hľadajú.

Ako je to teda s tým zákonom prírody? Odpoveď tkvie v praxi. Prírode ide o to, aby prežili tí najsilnejší a najlepšie. Samec sa pobjie o samicu. Ten, ktorý zvíťazí, má právo na reprodukčný cyklus. Že je to kruté? Kruté, rovnako ako s nami ľuďmi. Lenže, vezmeme si tento

príklad: keď sa narodím do zlých sociálnych pomerov a mám ešte i prípadné „psycho“ gény od rodičov, budem mať veľké ťažkosti založiť si fungujúcu rodinu, prípadne v nej vydržať a nevytvárať „psycho“ konflikty, a tým i „psycho“ deti. Takže je to celé o tom, že sa musím najskôr ja sám psychicky a citovo napraviť, aby som si ako človek mohol prípadne taký komfort, akým je rodina, dovoliť.

Vyčistiť svoju dušu nejde len tak jednoducho. Človek musí chcieť. Rovnako ako predtým chcel deštruktívne a nemorálne veci. Jednoducho musí chcieť.

Dôležitá pravda je, že len silná vôľa na zmenenie stavu nestačí. Podstatné je liečiť i telesný stav a ukázať človeku novú nádej a možnosti, ktorých by sa mohol chytiť a vyburcovať v sebe aktivitu.

Keď sa už konečne odhodláte vymaniť sa zo svojho depresívneho životného stavu, nesmiete prestať, musíte pokračovať. Ak sa budete snažiť o pozitívum, stane sa niečo podobné, ako keby ste to negatívne „prebili“. Zlo, ako ho všeobecne chápeme, musíte brať len ako pomôcku k vášmu dobru, a podľa toho sa aj správať. Vedzte, že naozajstné zlo len tak ľahko vo svojom živote nestretnete, a že všetky vaše problémy sú v podstate veľmi malé.

Keď sa už teda pustíte do pozitíva svojho života, nesmiete zastať a prestať. Je to podobné ako keby ste začali užívať nejaký homeopatický liek. Ak jeho užívanie len tak

Najdôležitejšia je odvaha. Ľudia

mávajú sny, ale chýba im odvaha. Odvaha splní si svoj sen.

Je nesmierne dôležité uvedomovať si súvislosti, fakty a skutočnosti, lebo keď si budem uvedomovať, keď budem rozumieť, keď sa budem snažiť chápať čokoľvek a kohokoľvek, vznikne pocit vyrovnanosti. Vtedy budem mať v srdci lásku. Tak budem zažívať to pravé dobro, lebo všetko v našom živote je vlastne iba o jednom jedinom. O láske. O pravej láske! Iba láska naplní a prináša človeku vnútornú spokojnosť. Lebo práve tam, kde nie je spokojnosť, vznikajú i telesné problémy. Poruchy trávenia, sliznice, krvácanie do čreva, zápal – to všetko je vnútorný plač, nedostatok lásky, ktorý ukazuje na nutnosť zmeny života.

Ak máte napríklad problémové dutiny, znamená to, že máte v sebe nevyjadrený hnev. Ak trpíte astmou, bojujete sa nedostatku. Ak vás hnevá dvanástorník, vaše chápanie a prijímanie je deformované, voláte po pomoci a po uznaní svojich kladov. Ak máte zápal hrubého čreva, znamená to, že sa hneváte na určitých ľuďoch, a nedokážete jednanie s nimi naplniť láskou. Ak máte bolesti hlavy, sami si ubližujete, nemáte sa radi, a stále sa vám niečo nepáči.

Dobrodenním lásky prítom nie je len to, že nám dáva vieru v iných, ale najmä to, že nám vracia vieru v seba samého. A koľko lásky dáme, toľko sa nám aj vráti.

Preto sa nesťažujte, ak to vo vašom živote vyzerá tak, ako to vyzerá. Len s láskou vás čakajú krásne dni... Potom spoznáte, že to, čo sa vám dnes zdá ako menej, je vlastne viac.

Leila

O zápase dobra a zla

Žijeme v dobe, keď sa z médií šíria správy o hrozbe terorizmu a celý svet na čele s USA je odhodlaný bojovať proti tomuto „zlu“. Niektoré krajiny boli dokonca nazvané „osou zla“. Je zvláštne, že teroristi sa väčšinou zvyknú schovávať v krajinách bohatých na ropu (Irak, Irán).

Extrémistické skupiny zasa nazývajú Ameriku krajinou satanovou, ktorú treba zničiť. Na jednej strane stojí ideológia postavená na individuálnej slobode, nedotknuteľnosti súkromného vlastníctva a na rešpektovaní zmlúv, na druhej strane je ideológia islamského práva, s náznakom duchovného rozmeru a so sociálnymi prvkami. Tak kde je vlastne dobro a kde je zlo?

Situácia sa radikalizuje a svet sa rozdeľuje. Extrémni zástancovia slobody vlastníctva tieskajú obsadeniu Iraku, privatizovaniu a drancovaniu jeho prírodného bohatstva, ktoré je potvrdené nevýhodnými zmluvami, uzavretými pod násilím a za silnej korupcie. Extrémni zástancovia nábožensko-sociálnych hnutí zasa schvaľujú odvahu radikálov, keď šíria nenávisť a ničia ľudské životy. Tretia skupina vidiac zlo na oboch stranách je ku všetkému ľahostajná, prepadá pasivite a v snahe zostať mimo považuje dobro a zlo za relatívne. Štvrtá skupina vidiac dobro na oboch stranách hľadá zmierenie a porozumenie oboch, lepšie usporiadanie pre celý svet. Čo myslíte, ktorej skupine patrí budúcnosť?

Zápas dobra a zla je v Islame nazývaný Džihád – svätá vojna, v kresťanskej tradícii Armagedon – posledný zápas medzi silami dobra a zla. Aj v hinduistickej tradícii možno nájsť jeho obraz v Mahábhárate – v bitke na Kuruvskom poli. Ďalej existujú knihy, filmy, dokonca kreslené rozprávky, ktorými sú deti od malička kŕmené, a v ktorých vystupujú čiernebiele postavy – buď dobré alebo zlé, a často v nich ide o násilné porazenie „zlých“ „dobrými“. O čom vlastne je a ako vyzerá tento zápas? Obe strany (amici aj islamíci) sú presvedčení, že práve oni bojujú na strane dobra.

Pravý Džihád, Armagedon a bitku na Kuruvskom poli treba chápať v troch rovinách:

V duchovnej rovine, ktorá je rovinou čírej existencie a univerzálneho bytia (Boha, Ducha,...), v ktorom existuje výlučne DOBRO, HARMÓNIA a SVETLO a žiadneho zla tam niet. Teda na tejto úrovni je boj dobra a zla už vyhraný a niet s čím zápasíť, lebo tma neexistuje, len absolútne svetlo.

V duševnej rovine je zápas dobra a zla vidieť ako úsilie o presvietenie svojej vlastnej bytosti, o naladenie sa na SVETLO a DOBRO, o čerpanie energie lásky, dobra, pokoja a iných darov z nevyčerpatelného zdroja pokladov Ducha. Zároveň ide o konanie a prianie dobra a svetla všetkým, vrátane nepriateľov a „zlých“.

V telesnej rovine ide o obranu svetla pred tmou. Každý má právo nekonať skutky tmy, stať

si za svojím a nechať sa ovládnuť. Teda ide výlučne o obranu, nie o útok. Veď svetlu netreba útočiť, stačí, keď zostane samo sebou a tma sama ustúpi. Neexistuje žiadny meč, ktorým by bolo možné tmu rozsekať na kusy. Toto je podstata Gándhiovskej nadnáboženskej Satjágrahy a boja dobra proti zlu: **Stáť neoblomne v pravde a priat'konať dobro aj nepriateľom.**

Teda pravý boj za dobro je **NENÁSILNÝ**. Nenásilie v boji za dobro pramení zo silného vnútorného presvedčenia v existenciu VŠEPRENIKAJÚCEHO DOBRA, ktoré víťazí samo od seba, len ho treba nechať konať v nás a priat'ho našim nepriateľom. Kto verí, nepotrebuje používať násilie; kto používa násilie, ten neverí.

A existuje vôbec toto **ABSOLÚTNE UNIVERZÁLNE DOBRO**? Na to prídeme, keď si rozoberieme príčiny ľudskej nespokojnosti a pocitu nedostatku. Pocit nedostatku, ktorý vedie ľudí k vojnám, má dve hlavné príčiny: vnútornú frustráciu a vnútornú nenásytnosť. **Vnútorné frustrácie** sú hlavne tí teroristi a všetci, ktorým bolo ublížené, a boli nejakým poškodením životom. Pociťujú vnútorný smútok, a preto sa usilujú o to, aby každého uviedli do podobného stavu. Je to akási túžba po pomste. Týmto ľuďom stačí prejavíť súcit, dať im to, čoho sa im nedostalo v detstve, vytvoríť im atmosféru priateľstva a priestor pre slobodný rozvoj tela i ducha. Keď zmizne ich pocit frustrácie, zmizne aj ich túžba po pomste. **Vnútorné nenásytní** sú hlavne tí amici a všetci „bohatí“ a „mocní“, ktorí chcú byť ešte bohatší a ešte mocnejší. Títo napriek svojmu veľkému materiálnemu bohatstvu a moci nad ľuďmi pociťujú vnútri bezmocnosť a chudobu. Veď inak by netúžili svoje bohatstvo a moc násilne rozširovať. Je to všetko preto, lebo nepoznali, nepochopili, neprecítili pravý zdroj všetkého bohatstva a všetkej moci. Skutočne bohatý človek nepotrebuje okrádať iných, aby získal viac. Bohatý je ten, kto má čo dať, nie ten, kto veľa vlastní. Skutočne mocný človek nepotrebuje zotročovať iných, aby si dokazoval svoju nadržanosť. Skutočne mocný človek vládne sám nad sebou a má moc pomáhať slabším. Nenásytníkov teda stačí nasýtiť. Pýtam sa, existuje potrava, ktorá nasýti, uspokojí a zaženie hlad? Či sme všetci nenásytníci a chceme viac? Existuje **ZDROJ**, ktorý nám dá pravé bohatstvo a pravú moc? Ak Príroda dala hlad, snáď dala i potravu, či nie? Ak nájdeme **PRA-MEŇ ŽIVOTA**, vyhrali sme. Ak ho nájdeme a neoklameme sami seba, nenásytní sa nám poďakujú, že sme ich nakrmili.

Otázka existencie univerzálneho DOBRA zostala nezodpovedaná. Je vecou hľadania každého z nás. Múdri však hovoria, že existuje. Ak je to tak, nie je to úžasné? Taký jednoduchý recept na záchranu sveta a seba? Tak blízko k osobnému a svetovému mieru a blahobytu? Len to uskutočniť; nie slovom, ale skutkom v sebe a medzi sebou?

Nenásilie

Nikto nemá právo šíriť svoju ideológiu násilím a vojnou. Blahobyť ľudstva je možné dosiahnuť len všeobecným konsenzom a porozumením. Boj dobra a zla je v skutočnosti úsilím o napojenie sa na zdroj Života, o hľadanie svojej pravej podstaty a podstaty všetkého živého i neživého. Skutoční bojovníci za dobro preto nepoužívajú násilie proti životu, ale ani nie sú

k životu ľahostajní. Nenávisť im je vzdialená a preto vyhrávajú, lebo ak nemám v nenávisti svojho nepriateľa, odzbrojím ho tým. Ak mu dám priestor pre život, nemá proti čomu by bojoval. Ľudia, majte rozum, prestaňte bojovať proti sebe a **POCHOPTE PRAVDU**. Dopracujte sa k pravde a k vzájomnému porozumeniu slobodnou komunikáciou a úprimným dialógom. Prečo sa trieštite na náboženstvá a skupiny, ktoré sa medzi sebou nenávidia a zbytočne vybijajú svoju energiu vzájomným bojom?

Pochopte, že celé ľudstvo je jediným živým organizmom, jediným telom, jedinou cirkvou. Ak bojujete proti sebe, vnášate do tohto tela rakovinu, ktorá neprospeje nikomu, a aj vy sami tým trpíte. Vy, čo ste presvedčení o správnosti vašej cesty, prečo potrebujete nenávidieť tých, ktorí majú cestu inú? Vari zlo mimo vás je silnejšie, než dobro vo vás? Neveríte v správnosť a silu svojej cesty? Ak veríte, prečo sa bojíte spolupracovať? Či je vaša cesta cestou strachu?

Zásady nenásilného boja

1. Všetci ľudia sú vo svojej podstate dobrí.
2. Všetci ľudia hľadajú vnútorné naplnenie a vonkajšiu sebarealizáciu.
3. Niektorí ľudia konajú zlé skutky, lebo sú frustrovaní utrpením a biedou.
4. Niektorí ľudia konajú zlé skutky, lebo sú nenásytní bohatstva a moci.
5. Bojom proti frustrovaným rozmnožujeme ich utrpenie a znásobujeme ich túžbu po pomste.
6. Bojom proti nenásytným v nich vyvolávame pocit ohrozenia ich bohatstva a moci, ktorému sa bránia.
7. Najväčším nepriateľom ľudstva je neschopnosť porozumieť jeden druhému a vytváranie skupín bojujúcich proti sebe.
8. Prežitie a budúcnosť ľudstva závisí na jeho schopnosti kooperácie, vzájomnosti a obojstranne rovnoprávnej spolupráci.
9. Svetový mier, osobné šťastie a prosperita jednotlivca závisia na nájdení prameňa Života, podstaty Bytia a plnosti žitia podľa hesla: Kto dal hlad, dá i potravu.
10. Skutočným a pravým bojom hodným hrdinských činov je: **hľadať svetlo, stať vo svetle, premôcť nenávisť, závisť, neznášanlivosť, strach, nenásytnosť a inú chudobu v sebe samom, spolupracovať s každým, ak je to možné, priat' a konať dobre tým, ktorí nám podkladajú poľenú pod nohy.**

Na začiatku tretieho tisícročia je situácia vo svete podobná situácii pred druhou svetovou vojnou. Aj vtedy tu mal niekto jediný návod na správne usporiadanie sveta a bez komunikácie, bez diskusie s ostatnými sa ho snažil presadiť násilím. Dôsledkom bola najväčšia katastrofa v známej histórii ľudstva. Ľudia, prečo strácate pamäť a svojou ľahostajnosťou znovu dopúšťate podobnú situáciu??? Čo teda robiť? Výkriky a heslá nepomôžu; treba na troskách starého sveta začať budovať svet nový, počnúc od svojho vnútra hľadaním jeho pokladov a šíriac ho nenásilným spôsobom vzájomným rešpektovaním a zdieľaním. Nie je práve táto extrémna situácia pre nás odrazovým mostíkom, aby sme si niečo uvedomili?

Milan Rusko

11. 9. 2001

Boli vydané knihy, napísané piesne, dokonca sa natočili dva filmy. Všetci sa správajú tak, ako sa to podľa predložených informácií očakáva. Pýtame sa: ste si istí, že všetko je tak, ako vám to je podávané? Nikdy o ničom nepochybujete a všetkému bezpodmienečne veríte?

„Každý národ v každom kúte sveta teraz musí urobiť rozhodnutie. Buď je s nami alebo s teroristami.“ Takúto požiadavku predniesol prezident Spojených štátov Amerických pod hrozbou vojny nám všetkým, ľuďom celej zeme zastúpených štátmi. Rozhodne nechceme podporovať terorizmus, ale prečo buď – alebo? Je na mieste položiť si otázku: vznikla táto tvrdá požiadavka skutočne ako dôsledok septembrových udalostí, alebo to bolo naopak?

11. septembra 2001 sa v priebehu hodiny a štvrt postupne odohrali štyri udalosti, ktoré sa nezmazateľne vryli do pamäti obyvateľov celej planéty:

- 8:45 narazil let č. 11 do severnej veže Svetového obchodného centra.
- 9:03 zasiahol let č. 175 južnú vežu Svetového obchodného centra.
- 9:43 bolo hlásené, že let 77 zasiahol Pentagon.
- 10:00 sa zrútil let č. 93 v Pensylvánii.

Ak vylúčime možnosť neuveriteľnej zhody okolností, môžeme predpokladať, že tieto štyri udalosti spolu súvisia. A taktiež môžeme predpokladať, že ak niekto bude zapojený v jednej z nich, pravdepodobne bude zapojený aj v ostatných. Pýtame sa: *môžeme sa vzhľadom na tieto skutočnosti domnievať, že tí, ktorí boli zapletení do udalostí 11. septembra, urobia čokoľvek, aby zahmlili, odvrátili pozornosť, prekrútili alebo skryli akúkoľvek informáciu, ktorá by mohla viesť k ich odhaleniu? A pokiaľ nájdeme niekoho takého, spoločnosti, agentúry alebo skupiny, ktoré budú znejasňovať, prekrúcať alebo skrývať dôležité informácie vedúce k odhaleniu – nie je správne domnievať sa, že to napovedá o možnom podiele alebo dokonca vine na udalostiach 11. septembra?*

Vezmite, prosím, do úvahy, že informácie, ktoré budete čítať, sú veľmi závažné. Považujeme za dôležité zmieniť sa o fakte, že materiály, o ktorých sa tu bude pojednávať, pochádzajú od najväčších spravodajských agentúr v Spojených štátoch.

Pentagon

Keď si na obrázkoch prezriete veľkosť otvoru v Pentagone, ktorý vznikol údajným nárazom letu 77, zistíte, že má šírku asi 20 m. Výška budovy je 22 m. Boeing 757 však má rozpätie krídel približne 38 m (dĺžka trupu je 48 m). Pýtame sa, ako sa môže lietadlo uvedených rozmerov vojsť do 20 m širokého otvoru?

Poškodenie Pentagonu je navyše úplne nezlučiteľné s poškodením spôsobeným lietadlami, ktoré zasiahli Svetové obchodné centrum a vytvorili tak intenzívnu páľavu, že sa roztavila oceľ a spôsobila pád budov – aspoň to tak bolo prezentované. Keď sa pozriete na ľavú stranu otvoru v Pentagone, všimnete si, že je ohňom poškodený veľmi málo, ak sa dá vôbec o takomto poškodení hovoriť. Na treťom poschodí vidieť počítačový monitor. Bez poškodenia. Na

6 druhom poschodí zasa drevený stôl, ktorý

nezhorel a na prvom poschodí vskutku veľmi kuriózný pohľad – drevený stolík a na ňom otvorenú knihu, ktorej stránky nie sú ani obhorené.

Všetky inkriminované lietadlá mali pred sebou transkontinentálny let a mali plné nádrže paliva. Znamená to, že v Boeingu 757, ktorý údajne zasiahol Pentagon, bolo približne 32 500 litrov paliva. Environmentálna špecialistka Terese Anye sa vyjadrila, že také množstvo paliva by zmenilo túto časť Pentagonu na ruiny a horelo by niekoľko dní.

Z bezpečnostnej kamery Pentagonu bolo zverejnených päť fotografií, no z nich vôbec nie je jasné, že to, čo doň narazilo, bol Boeing 757. Mnoho ľudí sa pýta: „Toto je jediná bezpečnostná kamera v Pentagone?“

Bola tu však ešte kamera na miestnej benzínovej pumpe, ktorá bola namierená presne v smere nehody. Avšak krátko po udalosti sa na pumpe objavili úradníci a videozáznam skonfiškovali.

Na iných fotografiách, ktoré boli urobené zjavne tesne po udalosti a ešte predtým, ako sa zrútila vonkajšia stena, je vidieť otvor približne o veľkosti 4,5 m v priemere. Budova a strecha Pentagonu sa ešte nezrútili. Ako sa môže vojsť Boeing 757 do otvoru o priemere 4,5 m a nezanechať žiadne stopy pred budovou a na jej stenách? Ani na jednom zábere nevidieť žiadne trosky. Žiadna chvostová časť, žiadny trup, krídla, kolesá, motory, sedadlá či batožiny.

Čo mohlo zapríčiniť vznik otvoru o priemere 4,5 m a preraziť steny železobetónu troch budov? Ozvalo sa veľa vojenských expertov, ktorí súhlasili, že to nemohol byť Boeing 757, ale niečo ako protibunkrová alebo riadená strela. Keď to, čo narazilo do Pentagonu nebol Boeing 757, hoci to tvrdí NBC a CBS a všetky ostatné spravodajské agentúry, čo to potom bolo? A kde sa stratil let č. 77?

New York

11. septembra sa veľa hovorilo o explóziách, ktoré sa opakovali okolo a vnútri budov. Niektoré z týchto správ boli vysielané v televízii, ale iba raz: „Dostávame teraz správy o štvrtej explózií vo Svetovom obchodnom...“ „Počuli sme veľmi silný výbuch, explóziu... Otázkou ale zostáva, prečo táto explózia nastala...“

„To neboli American Airlines!“ počuť kričať zdesených ľudí na uliciach v ďalších záznamoch. Marc Birnbach, zamestnanec stanice FOX, ktorý bol dosť blízko na to, aby mohol na lietadle zbadáť nejaké označenia, vypovedal: „Na lietadle blízko prednej časti bolo modré kruhové logo. Nevidel som po stranách žiadne okná. Bol som asi blok od metra v Brooklyne, a to lietadlo kleslo veľmi nízko. Nebolo to bežné lietadlo podobné tým, aké som doposiaľ vidal na letisku...“

„Bral som hasičov výtahom hore do 24. poschodia, aby sme sa dostali na pozície a evakuovali zamestnancov. Pri poslednej jazde výtahom explodovala bomba. Pomysleli sme si, že sú v budove inštalované nálože.“ Louis Cacchioli nebol jediným hasičom, ktorý vyhlasuje, že počul explózie výbušnín alebo demoličných náloží vnútri a okolo Svetového obchodného centra. „Prešli sme najmenej dva bloky a potom sme začali utekať. Bolo to akoby mížlo poschodie za poschodím, akoby tie podlažia boli odpaľované, akoby plánovali zlikvidovať budovu...“

Na jednom z prvých videozáznamov, ktorý vysielalo CNN naživo, vidieť, že obidve veže stále stoja. Dym z nich je unášaný smerom na juhovýchod k Brooklynu. Mohutný dym však vidieť aj dole naľavo od dvojčiek. Pokiaľ obe veže ešte stoja a dym je unášaný preč, čo vytvorilo mohutný oblak dymu o výške 50 až 60 poschodí? Tento videozáznam bol odvysielaný raz a viac sa neopakoval. Prečo nám nebol ukázaný znovu a prečo nebola táto udalosť skúmaná? Kvôli tomu, že odporuje teórii o jednoduchom útoku lietadiel? Ako môže tento oblak dymu stúpať od základov veží, keď žiadna z nich ešte nespadá?

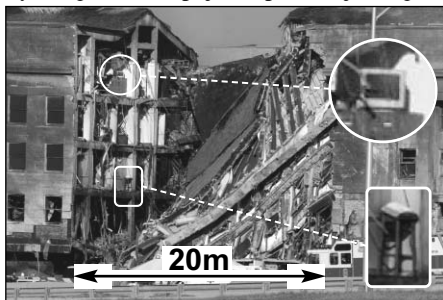
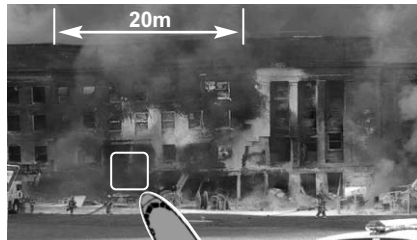
V televízii odzneli výpovede očitých svedkov z radov hasičov, ktoré naznačujú, že pri páde veží boli použité bomby, výbušniny alebo detončné nálože: „Bum bum bum bum, takto to šlo dole.“ A mnoho televíznych reportérov hlásilo, že keď budovy padali – severná i južná veža a práve tak vedľajšia budova 7 – všetky sa zosunuli ako pri riadenej demolácii.

Všetci sme už v televízii videli riadené demolácie. Príprava takejto akcie sa plánuje týždne. Je nutné urobiť štruktúrnu analýzu budov, preskúmať, na ktoré nosníky a traverzy je potrebné umiestniť nálož. Potom musí prísť tím expertov na výbušniny, pripraviť nálož a spojiť ich drôtmí do radu. Až keď je toto všetko zaistené, môžu budovu „strhnúť“. Bolo by možné niečo také zvládnuť po prekvapujúcom útoku do 8 hodín bez toho, aby to nebolo plánované dopredu? Prečo sa rovnakým spôsobom zrútila aj budova 7, ktorá nebola zasiahnutá lietadlom?

Prejdeme teraz k samotnému útoku na Dvojčiky. Existujú 4 videozáznamy dokumentujúce náraz lietadla do južnej veže. Keď si spomalíte videozáznam (priamo od CNN), uvidíte rýchly

záblesk, ktorý sa objaví tesne pred tým, než lietadlo narazí do južnej veže. Tento záblesk je vidieť na všetkých existujúcich videozáznamoch, z rôznych uhlov pohľadu, teda nemôže ísť o optický klam. Je jasné, že za explóziou, ktorá vyvolala záblesk a zrejme slúžila ako zápalka na zapálenie toho ohromného množstva paliva, nestál terorista s nožom na otváranie kartónových škatúl. Ďalšou nevysvetlenou záhadou je, čo bolo pripevnené, ako je vidieť na videozázname, zospodu k trupu lietadla?

Položme si otázku: Môže na letisku niečo také veľké uniknúť pozornosti pasažierov, posádky a servisného personálu? Určite nie. To vyvoláva otázku: odkiaľ toto lietadlo vzlietlo? A bolo to vôbec dopravné lietadlo?

Aby sme mohli túto záležitosť objasniť, je nutné sa vrátiť k severnej veži, do ktorej narazil let číslo 11. Francúzski filmári Naudet brothers točili v New Yorku dokument o newyorských hasičoch a natočili jediný známy videozáznam prvého lietadla, ktoré narazilo do severnej veže. Keď si pozriete tento videozáznam spomalene, prvé čo si všimnete je, že presne v momente, keď lietadlo naráža do veže, objaví sa záblesk, rovnako ako u lietadla, ktoré narazilo do južnej veže.

Tento dokument o newyorských hasičoch bol kompletizovaný až neskôr a nebol odvysielaný v televízii. V skutočnosti 11. 9. neexistovala žiadna reportáž o zásahu severnej veže lietadlom. Napokon – bol to prekvapivý útok.

Ako si teda máme vysvetliť nasledujúci komentár George W. Busha?: „No, sedel som v školskej budove na Floride. Zišiel som dole, aby som povedal svojmu brachovi, čo má robiť a... videl som to lietadlo, ako letí na

prvú budovu. Bol tam zapnutý televízor a... viete, myslel som si, že to bola chyba pilota.“

Ešte za Clintonovej vlády Amerika spustila raketový útok na Afganistan a Sudán, aby zničila to, čo sa neskôr ukázalo byť továrňou na aspirín, pretože prišla údajne mylná správa, ktorá hovorila, že sa tam vyrábajú chemikálie.

23. septembra 2001 prehlásila Condoleezza Rice, národná poradkyňa pre bezpečnosť, že majú dôkazy, ktoré spájajú Bin Ládina s teroristickými útokmi, a že tieto dôkazy budú v príslušnej dobe uverejnené. Amerika a svet stále čakajú na tieto dôkazy. A medzitým bola od 11. septembra zahájená nie jedna, ale dve vojny – v Afganistane a v Iraku, ktoré boli založené na neexistujúcich dôkazoch a vymyslených teóriách.

Médiá vytrvale vtikajú ľuďom do hláv, že za útokmi na Ameriku z 11. septembra stáli teroristi s nožom na otváranie lepenkových škatúľ. My si ale po zhladnutí videa uvedomujeme, že to neboli teroristi a nož na lepenkové škatule, kto vyvolal záblesky pred nárazom do severnej a južnej veže. Tak ako to nemohli byť teroristi s nožom na lepenkové škatule, ktorí mali prídavné zariadenie na spodku lietadla. Ale máme tu vojnu za slobodu. Spýtajte sa sami seba – koľko vašich slobôd vám vzal Usáma bin Ládin, Taliban, Al-Kajda alebo Saddám Husajn? Odpoveď je – žiadne. Vaše slobody vám berú ľudia, ktorí zaprisahávajúco tvrdia, že vaše slobody bránia.

ZÚFALÉ VOLANIE!

Sme ešte živí, ale v skutočnosti už nežijeme. Píšem vám, aby ste nezabudli na takých ako som ja. Prosim vás o zverejnenie môjho listu, lebo pre mňa je veľmi dôležité, aby si môj list prečítali mladí chlapi a dievčatá. Chcem, aby niečo pochopili a aby o tom aj neskôr rozmýšľali. Ani ja a ani mnohí ďalší z môjho okolia sme predtým o týchto veciach nič nevedeli a ani ich nechápali.

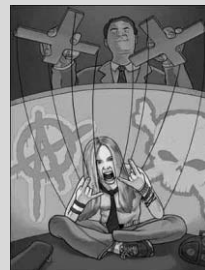
Volám sa Oľga. Priezvisko vám neprezdám. Mám 18 rokov a pred dvoma rokmi som ochorela na AIDS. V nemocnici nie som jediná, sú tu so mnou ešte ďalší priatelia a priateľky s podobným osudom. Teraz sa na svet pozeráme už inak.

Vy dospelí ste nás hodili pod tank. Prečo? Prečo ste nás rozvrátili sexom, pornografiou a drogami? Boli sme iba deti, keď nás naši otcovia ponúkali iným do postele. A naše matky za nás, za svoje deti, dostávali peniaze... Ste to vy, ktorí ste vinní za naše choroby a smrť! Vy dospelí ste chceli „odreagovať sa“ a „pôžitok“. Podporovali ste homosexuálov, schválili ste pornografiu, chceli ste viac peňazí. Propagujete „voľné vzťahy“ a čokoľvek nemorálne, len aby ste uspokojili svoje túžby. Lenže my umierame! My pomaly umierame a nechceme, aby ste nás klamali, že sa nič nestalo, že budeme žiť... Nikdy už nebudeme poznať pravú lásku, nebudeme mať rodiny, nebudeme mať vlastné deti. Ešte vám nedochádza, čo sa deje s našou generáciou, ktorá prišla po vás?

Ešte sme živí, ale v skutočnosti už nežijeme. Ukradli ste nám detstvo i našu budúcnosť. Keď na ulici stretávam starých ľudí, prežívam zvláštne pocity, ktoré nedokážem ani opísať. Je v nich hnev, zlosť, strach, záviš, bezmocnosť aj neschopnosť čokoľvek zmeniť. Neskoro! My mladí, ktorí zomierame, nevieme, čo je pravá láska, nerozumieme takým slovám ako „hanba“ a „morálka“! Obsah týchto slov zmizol zo škôl i zo života. No vás ešte o význame týchto slov učili, preto sa dožívate 60, 80 i viac rokov. Ale my sa ich nedožijeme! My zomierame mladí!

Moji štyria kamaráti, bývalí spolužiaci, už zomreli. My mladí sa pochováваме navzájom.

Kedysi som sa bála mužov; teraz sa už však nebojím ničoho, iba smrti. Je mi už všetko jedno. Nech sa teraz boja oni. Za „potešenie“ dostanú „odmenu“. Keď sme boli deti, nevedeli sme, ako sa deti rodia, mysleli sme si, že ich prinášajú bociany. Kiežby sme čo najdlhšie boli zostali v tejto detskej nevedomosti a nepoznali vaše zneužitie!

Prečo ste nás nevarovali pred vašim „bezpečným sexom“? My chceme žiť! Radšej by sme dreli na poli a jazdili na traktore než v autách zahraničných značiek a zomierali na AIDS. AIDS a syfilis sa stali medzi nami takými normálnymi ako chrípka. Aká by som bola dnes vďačná tomu, kto by mi dal pár faciek a vytrhol mi z ruky cigaretu alebo injekčnú striekačku, a o všetkých tých nebezpečných si so mnou pohovoril. Veď stačilo tak málo...

Nikto vás tu na Zemi za to nebude súdiť. Vy ste predsa nikoho z nás vlastnými rukami nezabili. Vy ste iba postupne rozvracali naše životy, „vychovali“ nás svojimi obrázkami a filmami. Vy ste nám v školách našepkávali, ako s „tým“ bezpečne a správne zaobchádzať a vnucovali ste nám devastujúce filmy a časopisy. Dodnes ste s tým neprestali, ďalej pokračujete a ničíte životy detí ešte mladších ako sme my. Čo vám to nestačí? Ešte nebolo dosť obetí?

Prosim vás, pomôžte tým, ktorí vašu pomoc potrebujú. Buďte otvorení voči mladým. Schváľte zákony, ktoré budú zakazovať pornografické filmy a literatúru, alkohol a drogy! My totiž umierame a vy s nami!

Kto ovláda a riadi tento tank? Nečestní, ziskuchtiví „ľudia“, bez hanby, zodpovednosti a svedomia. A my sme pod nimi... Jednoducho po nás len tak prešli!

Mladí, rozmyšľajte nad týmito slovami a nedovoľte, aby sa niečo také stalo aj Vám!

Oľga, Krasnodarský kraj, Rusko

Nový pokrm

Keď na Zemi zavládol hlad, a jedlo, ktorým sa ľudia živili, už viac neprinášalo silu a občerstvenie, zostúpil na Zem Syn Svetla, aby priniesol ľuďom nový pokrm. Najskôr prišiel k tým, ktorí zvykli ľuďom rozdeľovať kašu. Keď nahliadol do ich nádoby, videl, že kaša v nej je hnilá a plesnivá. Ponúkol im teda zo svojho pokrmu. Naberači z jeho kaše síce ochutnali, ale hneď na to misky od seba pohľadavo odtisli a povedali: „Chuť tvojej kaše nám je cudzia – my máme svoju vlastnú kašu. Tá bola dobrá našim otcom a praotcom, a bude dobrá aj nám.“ Syn Svetla preto musel nájsť ľudí, ktorí si ešte na chuť starej kaše neprivykli. Našiel ich medzi rybármi a jednoduchými ľuďmi. Tí silu novej kaše ihneď ucítili, jedli z nej plnými lyžicami a v radosť ju začali ponúkať aj ostatným. Správa o novej kaši sa šírila ďalej aj po odchode Syna Svetla, a stále viac ľudí sa o nový pokrm hlásilo. Také rozdávanie zdarma však nevydržalo dlho a znovu sa okolo kaše ustanovili naberači. Ale ako čas plynul,

naberači tu a tam ušpinili okraj nádoby, a dokonca im do nej občas aj niečo spadlo! Čoskoro po tom, ako kaša začala strácať svoju čistotu, vytrácala sa z nej aj sila, ktorá oblažovala ľudí. O čo bola sila kaše menšia, o to viac ju naberači chválili. Po nejakom čase, keď sa pri mise vystriedali celé generácie naberačov, kaša v nej znovu zapáchala plesňou a hnilobou. Naberači sa začali báť, aby nestratili svoje významné postavenie, a preto začali ľuďom sľubovať, že každý, kto im predá svoju chuť a čuch, dostane od nich večné právo na kašu. A tak si húfy ľudí dodnes pochutnávajú na kaši a nedajú na ňu dopustiť – majú nos a necítia vôňu; jedia, ale necítia chuť. Nájde sa síce pár podozrievavých, ktorým sa kaša zdá byť pokazená a nechutí im, tých však ostatní prehliadajú, podobne ako nový pokrm, ktorý Najvyšší vo svojej nezmernej láske ľuďom opäť poslal. Nový pokrm života bol tak ako kedysi znovu odmietnutý nielen naberačmi, ale aj tými, ktorí príliš privykli starému jedlu a zamenili večnosť za sľub večného práva na kašu. Každý však, kto poctivo a vytrvalo hľadá, tento pokrm života nachádza.

Aforizmy

- Ak nevieš, do akého prístavu plávaš, nijaký vietor nebude správny.
- Trocha prejavenej dobroty pre človeka znamená viac než láska k celému ľudstvu.
- Mnohí z tých, ktorí sú zdanlivo vnútri, sú vonku; a mnohí z tých, ktorí sú zdanlivo vonku, sú vnútri.
- Ľudia by na tejto zemi žili veľmi pokojne, keby dve slová MOJE a TVOJE bolo možné vykoreniť z duše každého človeka.
- Hlas svedomia by bol najlepším poradcom, keby sme mu stále nenašpekúvali, čo má povedať.
- Kto nám vlastne prekáža v tom, aby sme konali to, čo očakávame od iných?
- Svet sa zvyčajne opiera o pojmy NAPRAVO a NALAVO; zabúda však, že existuje i HORE a DOLU.
- Život nie je možné vymeniť, ale je možné z neho niečo urobiť.
- Sme zodpovední nielen za to, čo robíme, ale i za to, čo nerobíme.
- Cesta najmenšieho odporu je asfaltovaná len na začiatku.
- Ak otváraš ústa, tvoje slová majú byť cennejšie než mlčanie.

Cesta do raja

Žil raz jeden človek, ktorý započul, že je možné dostať sa do raja. A tak začal na tom pracovať – študoval, navštevoval rôzne kurzy, semináre, podnikal...

Vydrankal od rodičov ich životné úspory na investovanie, zanedbal manželku a deti pre kariéru, z priateľov urobil zle platených zamestnancov, zo susedov okradnutých zákazníkov...

Keď prišiel ku bráne do raja, anjel mu hovorí: „Na každú otázku odpovieš krokom: áno – krok vpred, nie – krok späť.“

„Myslel si v živote aj na iných ľudí?“ Človek ustúpil o krok späť. „Dal si úctu a vďaka svojim rodičom?“ Opäť spravil krok späť. „Dal si lásku manželke a deťom?“ Ďalší krok dozadu. „Bol si dobroprajný k priateľom?“ Zasa ďalšie cúvnutie. „Dal si to najlepšie zo seba – porozumenie, toleranciu a pochopenie tým, ktorých si stretával vo svojom živote?“ „Pracoval si na sebe, či na iných?“

A človek posledné slová anjela ledva počul a bránu do raja už ani nebolo vidieť, len ustupoval, ustupoval a ustupoval...

Pretože kde je tvoja myseľ, tam je tvoje srdce a tam je aj tvoj poklad!

Ján Fabrícius

PRIESTOR PRE ŽIVOT

Môžete odoberať poštou

Objednávky: objednat@priestorprezivot.sk alebo [OZ Proces3, Kratinova 11, 036 08 Martin](mailto:OZ_Proces3, Kratinova 11, 036 08 Martin).

• Napíšte nám, koľko vydaní časopisu si chcete objednať, adresu, na ktorú ich máme zasielať a zaplaťte predplatné poštovou poukážkou alebo prevodom na číslo účtu: 5261664/5200. Cena jedného časopisu vrátane poštovného je 15,-Sk.

Kometa

Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
zmizela jako laň u lesa v remízku,
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvmi ve strom se spojuje,
krev našich nadějí vesmírem putuje.

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem jí osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě...

Jaromír Nohavica

Naša cena

Jeden známy rečník zahájil svoju prednášku tým, že zdvihol do vzduchu 1000 korunovú bankovku a spýtal sa: „Kto by chcel túto 1000 korunovú bankovku?“ Ruky sa začali dvíhať. Rečník pokračoval: „Túto bankovku dám jednému z vás – ale najprv mi dovoľte, aby som urobil toto.“ Začal bankovku krčiť. Potom sa opýtal: „Kto ju ešte stále chce?“ Ruky boli znovu vo vzduchu. „Dobre, a čo ak urobím toto?“ Hodil bankovku na zem a začal po nej šliapať. Potom ju opäť zdvihol, pokrčenú a pošliapanú. „Kto ju po tomto všetkom ešte stále chce?“ Ruky znovu vyleteli hore. Na to rečník povedal:

„Priatelia moji, naučili ste sa veľmi cennú lekcii. Bez ohľadu na to, čo som s tou bankovkou urobil, naďalej ju chcete, pretože to nezmenšilo jej hodnotu. Ešte stále má cenu 1000 korún. Aj my sme v živote mnohokrát krčení rôznymi situáciami, hodení na zem a zadupaní rozhodnutiami, ktoré sme urobili, a okolnosťami, ktoré nás stretli. Cítíme sa, ako keby sme boli bezcenní. Ale bez ohľadu na to, čo sa stalo alebo čo sa stane, nikdy nestratíme svoju hodnotu. Úšpinení alebo čistí, pokrčení alebo rovní, stále sme nedoceniteľní pre tých, ktorí nás milujú. Cena našich životov nie je závislá od toho, čo robíme, koho poznáme alebo koľko zarábame, ale KTO SME a koľko ľudí nás má naozaj rado. Potom nikdy nestratíme svoju hodnotu. Každý z vás je jedinečný, nikdy na to nezabudnite.“

Úprimnosť

Na schodoch chrámu už dlhé roky sedával slepý žobrák. Zažil mnoho svadieb, pohrebov či každodenných bohoslužieb, pri ktorých sa v chráme stretávali ľudia z mesta.

Raz, keď z chrámu vychádzal jeden smútočný sprievod, žobrák náhle vstal a na prekvapenie všetkých hlasno povedal: „To bol vzácny človek, isto pôjde do neba.“

Okolostojacim jeho slová nedali pokoja a keď zástup odišiel, pýtali sa ho: „Ako môžeš niečo také povedať? Nič o ňom nevieš a vlastne si ho ani nevidel! Veď to bol obyčajný človek ako my.“ Žobrák odpovedal: „Nie. Práve preto, že nevidím, naučil som sa citlivo vnímať hlasy. Každý, kto pred chrámom prial niekomu šťastie, mal v hlase aspoň malú prímes zúfalosti. Ktokoľvek niekoho ľutoval, mal na dne hlasu škodoradosť, že sa nešťastie stalo iným. Ale on keď vyjadroval sústrasť, mal v hlase len smútok, a keď prial šťastie, v jeho hlase znela iba radosť, nič viac. A to je také vzácne, že vám hovorím: tento človek šiel do neba!“

